ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

Ἡ λατρεία γιὰ τὸ παιδὶ ξαναζεῖ στὴν Ἀμερικὴ

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΕ ΠΑΛΙΕΣ ΙΔΕΕΣ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ ('Ιδ. 'Υπ.). «Κράτος ποὺ δὲν θὰ προσέξει τὸ παιδὶ εἶναι καταδικασμένο. Ἔθνος ποὺ δὲν ἀνάγει τὴν φροντίδα γιὰ τὸ παιδὶ σὲ ἀληθινὴ λατρεία εἶναι καταδικασμένο σὲ μαρασμό. Εὐτυχῶς, στὴν Ἀμερικὴ, ὕστερα ἀπὸ τὴν πρόσφατη κάμψη στὸ ρυθμὸ τῶν γεννήσεων, ἀνάβει καὶ πάλι ἡ φλόγα γιὰ τὸ παιδί. Καὶ τὸ κράτος καὶ ὁ τύπος καὶ τὰ ἄτομα μετέχουν σ' αὐτὴ τὴν ἀναβίωσι τῆς λατρείας πρὸς τοὺς τρυφεροὺς θλαστούς, σὲ κλίμακα ποὺ μόνο στὴ Ρωσία παρατηρεῖται".

Μὲ αὐτὰ τὰ λόγια ἀρχίζει ἕνα μακρὸ ἄρθρο στὴν ἀμερικανικὴ ἐφημερίδα «Κρίστιαν Σάϊενς Μόνιτορ». 'Αμερικανὸς εἰδικός, σημειώνοντας ὅτι αὐτὴ ἡ ἀναβίωση «ἔχει τὴν βοθειὰ συγκίνηση τῶν πύψεων γιὰ τὴν πρόσκαιρη ἔστω παραμέληση ἐνὸς χρέους». Ὁ συντάκτης τοῦ ἄρθρου στηλιτεύει τοὺς ὀπαδούς καὶ τοὺς θεωρητικοὺς τῆς δημογραφικῆς σχολῆς ποὺ ἐπιμένουν στὴν ἀνάγκη τοῦ ἐλέγχου τῶν γεννήσεων ἔτσι ὥστε ὁ θυσμὸς τῆς χώρας νὰ μείνη στάσιμος μὲ σκοπὸ τὴν συνεχῆ ἐξασφάλιση ἐνὸς ὑψηλοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου γιὰ τὸ λαό. Οἱ θεωρητικοὶ τῆς δημογραφικῆς ἀνάγκης δὲν ἀποκλείουν τὴ λατρεία γιὰ τὸ παιδί, τὸ δηλώνουν ἐπίσημα καὶ προσθέτουν ὅτι ἀκριβῶς ἡ δική τους θέση ὑπηρετεῖ τὴ λατρεία πρὸς τὸ παιδὶ μὲ τὸ νὰ παίρνη μέτρα ὥστε νὰ μὴν τοῦ λείψη τίποτα στὴ ζωή.

Οἱ ἀντίπαλοι αὐτῆς τῆς θεωρίας ἐπιμένουν ὅτι ἡ χώρα ἔχει τοὺς πόρους, τὰ μέσα καὶ τὶς δυνατότητες νὰ ἐξασφαλίση στὶς ἐπερχόμενες γενεὲς ὅλες τὶς προϋποθέσεις γιὰ μία διαβίωση καλύτερη ἀπὸ κάθε ἄλλου λαοῦ καὶ προσθέτουν ὅτι αὐτὸ ποὺ λέγεται ἔλεγχος τῶν γεννήσεων δὲν εἶναι τίποτα τὸ διαφορετικὸ ἀπὸ ἕνα εἶδος γενοκτονίας. Ἡ πλάστιγγα ὅπου ζυγίζονται αὐτὲς οἱ δύο ἀπόψεις καὶ θέσεις ἔχει ὁριστικὰ κλίνει ὑπὲρ τῆς δεύτερης σχολῆς, ὅτι δηλαδὴ κάθε ἔλεγχος στὶς γεννήσεις πρέπει νὰ ἐγκαταλειφθῆ καὶ ὅτι τὸ ἀμερικανικὸ ἔθνος πρέπει νὰ ἐπανέλθη στὶς μεγάλες ἐποχὲς τῆς παιδοπαραγωγῆς. Ὑπάρχει πράγματι μιὰ ἔξαψη πανα-μερικανική, ἂν καὶ φυσικὰ ἡ παραπέρα πορεία θὰ ἐξαρτηθῆ καὶ ἀπὸ ἄλλους παράγοντες οἰκονομικούς, κοινωνικοὺς καὶ ἱστορικούς.

Ἡ συμμετοχὴ τῶν ἁπλῶν Ἀμερικανῶν στὴν ἐκστρατεία αὐτὴ γιὰ τὴν ὁποία δώσαμε μιὰ βασικὴ εἰκόνα σὲ προγενέστερη ἀνταπόκριση, εἶναι πολὺ χαρακτηριστική. Σὲ πολλὲς περιπτώσεις εἶναι συγκλονιστική, ὅπως φαίνεται ἀπὸ ἕνα δημοσίευμα στὴν «Οὐάσιγκτων Πόστ» ἀπὸ ἕνα ἀνοικτὸ γράμμα ἑνὸς πατέρα πρὸς τὸ ἀγοράκι του, ἡλικίας τριῶν ἐτῶν. Τὸ γράμμα αὐτό, ποὺ δὲν θὰ διαβαστῆ σέβαια ἀπὸ τὸν παραλήπτη του, πλημμυρίζει ἀπὸ τρυφερότητα, στοργή, τύψεις, ἐλπίδες καὶ ἀπὸ μιὰ φιλοσόφηση πολὺ λεπτή. Τὸ παραθέτουμε ὁλόκληρο γιατὶ ἀποτελεῖ πραγματικὰ ἕνα κείμενο ὑψηλῆς ποιότητος.

ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΥΜΕ ΣΤΟ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ

«ΑΓΑΠΗΤΕ Μάθιου, γιὰ τὴν τρίτη ἐπέτειο τῆς γεννήσεώς σου σοῦ εὔχομαι ὁλόψυχα κάθε εὐτυχία. Μ' αὐτὴ τὴ γιορταστικὴ εὐκαιρία θέλω νὰ σοῦ περιγράψω τὴ χαρὰ καὶ τὸ θαῦμα ποὺ ἔφερες στὴ ζωή μου. Ἄσφαλῶς, δὲν καταλαβαίνεις πολλὰ πράγματα ἀπὸ αὐτὰ ποὺ σοῦ γράφω, αὐτὴ τὴ στιγμὴ τῆς ζωῆς σου τουλάχιστον. Εἶσαι μόλις τριῶν χρόνων. Σοῦ γράφω περισσότερο γιὰ μένα παρὰ γιὰ σένα. Μπορεῖ ὅμως νὰ διαβάσης αὐτὸ τὸ γράμμα ὅταν μεγαλώσης καὶ τότε θὰ καταλάβης.

»Ἀκόμα κι' ὅταν δὲν εἶχες ἀκόμα γεννηθῆ, ἀκόμα κι' ὅταν βρισκόσουνα βρέφος, στὰ σπάργανα, ζοῦσα μὲ τὴν σκέψι σου γιὰ πολλοὺς καὶ διάφορους λόγους. Εἶχα βέβαια προγραμματίσει τὴν ἀπόκτησι παιδιοῦ, ἀλλὰ δὲν φανταζόμουνα ποτὲ τὶ θὰ ἦταν στ' ἀλήθεια νὰ γίνη κανεὶς πατέρας.

»Πρῶτα - πρῶτα ἀναρωτιόμουνα ἂν θὰ μποροῦσα νὰ προσαρμοσθῶ στὶς βαθειὲς ἀλλαγὲς ποὺ θέφερνε στὴ ζωή μου ὁ ἐρχομός σου. Συζητοῦσα αὐτὰ τὰ προβλήματα μὲ τὴ μητέρα σου, ἀλλὰ ἐκείνη ἔμοιαζε νὰ κολυμπάη μέσα σὲ μιὰ ἀπέραντη αἴσθησι εὐτυχίας, ὅπου οὔτε ἡ λογικὴ λειτουργεῖ, οὔτε ὁ λόγος. Θὰ σ' ἀγαποῦσα ἄραγε; Θὰ μ' ἀγαποῦσες;

»Ὕστερα ἀγησυχοῦσα ἂν θὰ ἤσουνα ἕνα γερό, κανονικὸ ἀγόρι κι' ἂν ἡ μητέρα σου θὰ σ' ἔφερνε στὸν κόσμο μὲ ἀσφάλεια. Κατὰ τὴν γέννησή σου περίμενα στὸν προθάλαμο τῆς κλινικῆς. Σὲ ὑποδέχτηκα. Μοῦ εἶπαν πὼς ἤσουνε γερός Πὼς ἐπίσης ἡ μητέρα σου ἦταν καλά. Ὅταν τὴν εἶδα εἶχε δάκρυα στὰ μάτια καὶ χαμογελοῦσε ἕνα ἀχνὸ ὡραῖο χαμόγελο. Ἐσὺ κοιμόσουνα ἥσυχος. Βυθισμένος πολὺ βαθειὰ στὴν πρώτη ἔκτασή τῆς ζωῆς.

»Μὲ κρατοῦσαν οἱ ἴδιοι φόβοι ἀρκετὸ χρόνο. Ὅσπου μποροῦσε κανεὶς νὰ σοῦ μιλάη καὶ νὰ ἀνταποκρίνεσαι μὲ χαμόγελα, μὲ κινήσεις καὶ σκιρτήματα Ὡσπου ἄρχισες νὰ δείχ. ὑπευθυνότητα.

ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΕΣ ΟΙ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ

»ΠΡΟΣ μεγάλη μου ἔκπληξι ἡ γνωριμία μας ἐξελίχθηκε σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ συγκλονιστικὲς ἐμπειρίες τῆς ζωῆς μου. Μποροῦσα νὰ ξυγρυπνάω τὴ νύχτα μὲ τὴ σκέψι σου. Ἐρχόμουνα κάθε τόσο καὶ σὲ παρακολουθοῦσα στὸν ὕπνο σου.

»Ζήλευα τὴ μητέρα σου γιατὶ αὐτὴ ζοῦσε πιὸ πολὺ κοντά σου. Ἐσὺ μεγάλωνες μὲ τὸ γάλα της κι' αὐτὸ ἦταν ἕνα προνόμιο ὑπέροχο, τὸ πιὸ μοναδικὸ στὴ μοίρα τοῦ ἀνθρώπου. Τὴ στιγμὴ ποὺ ἔκλεισες τὸν πρῶτο σου χρόνο, πρόσφερες τὶς πρῶτες σου λέξεις κι' ἀκολουθοῦσες ἀλάνθαστα τὸ ὡραῖο σου ἐνστίκτο. Ἦταν φανερὸ πὼς δημιουργόταν στὴν τρυφερὴ σου ὕπαρξι μιὰ προσωπικότητα, μιὰ αὐτόνομη μονάδα. Μὲ κέρδιζες, μέρα μὲ τὴ μέρα.

Ἤρθε ἡ καρδιά μου εἶναι γεμάτη ὄχι μόνο ἀπὸ ἀγάπη, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ αὐτάρκεια. Αἰσθάνομαι ὁλοκληρωμένος ἄνθρωπος. Εἶσαι τὸ μόνο πλάσμα πρὸς τὸ ὁποῖο μπορῶ νὰ πῶ «σ' ἀγαπῶ» μὲ ὅλα τὰ ἅγια νοήματα τῆς ἀγάπης. Ἂς μὲ συγχωρήση ἡ μητέρα σου, διότι ἐκφράζομαι μ' αὐτὸν τὸν τρόπο.

»Σ' ἀγαπῶ στὴν ἁγία ἐπιθυμία μου νὰ σὲ προστατέψω ἀπὸ κάθε κίνδυνο, ὁποια μορφὴ καὶ νἄχη αὐτὸς ὁ κίνδυνος. Σ' ἀγαπῶ ὅταν ἀκούω τὸ γέλιο σου, ὅταν βλέπω τὶς κωμικὲς γκριμάτσες σου, σ' ἀγαπῶ ὅταν σοῦ κάνουν μπάνιο, ὅταν σὲ πλαγιάζω στὸ κρεβατάκι σου, σ' ἀγαπῶ ὅταν σοῦ ἑνώνω τὰ ποδαράκια καὶ τὰ τραβῶ γιὰ νὰ δείχνης πιὸ μακρύς, σ' ἀγαπῶ ὅταν βλέπω τὰ μαλλιά σου νὰ πέφτουν στὸ μέτωπό σου.

»Γιὰ μένα ὑπῆρξε μιὰ ἀποκάλυψη νὰ σὲ βλέπω νὰ μεγαλώνης, μέρα μὲ τὴν μέρα νὰ βλέπω τὴ ζωὴ σου νὰ ἀναδιπλώνεται προοδευτικὰ καὶ νὰ ἀλλάζη, νὰ ἀμορφαίνη ὁλοένα περισσότερο. Σὲ εἶδα νὰ ἐξελίσσεσαι ἀπὸ ἕνα ρόδινο καὶ ἀσχημάτιστο μωράκι σὲ ἕνα καλοδεμένο ἀγόρι. Σὲ ἀκολουθῶ νὰ ἀπολαμβάνης τὴν κάθε στιγμή σου, ὅταν δὲν κοιμᾶσαι, νὰ ἐφευρίσκεις τόσα καὶ τόσα πράγματα νὰ οἰκοδομῆς καὶ νὰ γκρεμίζης νὰ κατακτᾶς καὶ νὰ ἀπωθῆς νἄχης προτιμήσεις καὶ ἀντιπάθειες ἀκόμα καὶ νὰ ὀργίζεσαι καὶ νὰ ἀπειλῆς. Τὰ χρυσοκόκκινα μαλλιά σου γίνονται ὅλο καὶ πιὸ στιλπνά, ἀλλάζουν ἀπόχρωση ἀπὸ μῆνα σὲ μῆνα.

»Συχνὰ μὲ προκαλεῖς, δείχνοντας περισσότερο ἐνδιαφέρον στὴ μητέρα σου. Ἀναμετρᾶς μὲ ἕνα πονηρὸ χαμόγελο, μὲ ἕνα εἰρωνικὸ βλέμμα πόσο μὲ πειράζει αὐτό. Δὲν μὲ πειράζει παιδ' μου. Ἡ μητέρα σου δικαιοῦται περισσότερη στοργή. Ἐγὼ αὐτὴ ὑπόφερε γιὰ νὰ σὲ φέρη στὸν κόσμο.

»Καὶ κάτι ἄλλο. Συχνὰ ἡ παρουσία σου ἔρχεται νὰ διαλύση μιὰ πρόσκαιρη ματαιοδοξία μου, νὰ τερματίση μιὰ διένεξή μας, ἀπὸ αὐτὲς ποὺ δὲν λείπουν ἀπὸ τὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων. Πῶς θὰ μπορούσαμε νὰ μὴν συμμορφωθοῦμε στὸν δικό σου νόμο; Ἡ δύναμή σου γίνεται ὧρες ὧρες καταλύτης.

» Μὲ βοήθησες νὰ δῶο μιὰ ἀλήθεια ποὺ ἁπλῶς τὴν ὑποπτευόμουνα ἀπὸ πολλὰ χρόνια. Μὲ βοήθησες νὰ ἀντιληφθῶ ὅτι ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ εὐτυχία πηγαζουν ἀπὸ τὸ ἐδῶ καὶ ἀπὸ τὸ τώρα. Μὲ βοήθησες νἄχω τὴ δύναμη νὰ νοιώθω ἐλεύθερος. Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ μὲ κλείση σὲ καμμία φυλακή. Δὲν γίνομαι ἤμηρος κανενός. Καὶ ἀνακαλύπτω ὁλοένα περισσότερες ὁμορφιὲς στὸν κόσμο. Ἀκόμα καὶ ὁ χειρότερος καιρὸς γίνεται ὁλόλαμπρος χάρη σ-ὴν παρουσία σου.

»Φυσικὰ δὲν εἶσαι πάντα εὐδιάθετος. Συχνὰ περνᾶς ἀπὸ τὴ χαρὰ καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸ στὴν ἀνησυχία, τὴ θλίψη ἢ τὴν ὀργή. Σὲ παρακολουθῶ μὲ ἀνάλογα αἰσθήματα. Δὲν μοῦ ἀφήνεις οὔτε μιὰ στιγμὴ κενό.

»Φυσικὰ δὲν μοῦ ἀποκαλύπτονται ὅλα ἀναφορικὰ μὲ σένα. Καταλαβαίνω ὅτι ὑπάρχουν κάποιες μυστηριόδεις διαδικασίες ποὺ βοηθᾶνε στὴν ἀνάπτυξή σου. Προσπαθῶ νὰ τὶς παρακολουθήσω ἀπὸ τότε ποὺ ἤσουνε σὰν σπλάχνα τῆς μητέρας σου, ἀλλὰ μοῦ διαφεύγουν. Μοῦ εἶναι ἀδύνατο νὰ ἑρμηνεύσω τὴν ὕπαρξή σου. Συχνὰ ἀμφιβάλλω ἂν ἔπαιξα κάποιο ρόλο στὸ θαῦμα ποὺ ἐκφράζει ἡ ὕπαρξή σου. Μοῦ εἶναι δύσκολο νὰ συνειδητοποιήσω ὅτι πρωταγωνίστησα στὸ νὰ δημιουργηθῆ αὐτὸ τὸ θαῦμα.

»Ἀπὸ ποῦ ἔρχεσαι, παιδί μου; Ἀπὸ ποῦ ἀνελεῖ αὐτὴν τὴν σπιρτάδα τὸ πνεῦμα σου; Σ' αὐτὰ τὰ ἐρωτήματα δὲν μπορῶ νὰ ἀπαντήσω. Σὲ δέχομαι σὰν ἕνα ὡραῖο μυστήριο γιὰ τὸ ὁποῖο πρόσφερα καὶ ἐγὼ κάτι ἀπὸ τὸν ἑαυτό μου.

ΑΝΑΛΟΓΑ κείμενα δημοσιεύονται ἀναρρίθμητα στὸν ἀμερικανικὸ ἡμερήσιο καὶ περιοδικὸ τύπο.

ΕΠΙΣΚΕΥΑΙ ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ
ΥΔΡΑΥΛΙΚΑ
ΚΑΛΟΡΙΦΕΡ
ΞΥΛΟΥΡΓΙΚΑ & ΕΠΙΠΛΑ
ΤΗΛΕΦ. 522-962 ★ ΩΡΑ 8—1.30
ΤΑΧΕΙΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ

ΓΚΡΕΚΑ
LA NUIT
Μοντέρνο Κατάστημα Γυναικείων Ἐσωρρούχων
*ΝΥΧΤΙΚΑ
*ΡΟΜΠΕΣ
*ΕΣΩΡΡΟΥΧΑ
La nuit Μόδα Γούστο Ποιότης
Ἀπὸ τὰ πιὸ φημισμένα Οἴκων Εὐρώπης καὶ Ἑλλάδος
Α.ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΝΤ.ΜΠΟΥΣΙΑ
• ΜΑΙΖΩΝΟΣ 47 • ΤΗΛΕΦ. 276-933 • ΠΑΤΡΑΙ •

ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ

Ὁ κόσμος τῶν ἤχων καὶ ὁ μεγάλος Μπετόβεν

150 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ

Κανένας ἴσως δὲν προσφέρει τόσες ὑπηρεσίες στὴν ἀνθρωπότητα ὅσες οἱ μουσικοί. Οἱ μεγάλοι μύστες τῆς ἐπιστήμης μᾶς ἔδωκαν τὰ μέσα τῆς ἄμυνας κατὰ τῶν μικροβίων ποὺ εἶχαν σὰν συνέπεια τὴν παράταση τῆς ζωῆς. Ἐπίσης οἱ μεγάλοι ἐφευρέτες μᾶς πρόσφεραν τὶς σύγχρονες ἀνέσεις καὶ στάθηκαν οἱ πρωτοπόροι τῆς προόδου καὶ οἱ συντελεστὲς τῆς σημερινῆς καταπληκτικῆς μηχανικῆς καὶ τεχνολογικῆς ἀκμῆς. Οὔτε οἱ πρῶτοι, ὅμως, οὔτε οἱ δεύτεροι μπόρεσαν νὰ μᾶς δώσουν ἐκεῖνο ποὺ μᾶς προσφέρουν, οἱ μεγάλοι δημιουργοὶ τοῦ ἐξαισίου κόσμου τῶν ἤχων.

Οὔτε ὁ Πασστέρ, οὔτε ὁ Ἔδισων, οὔτε ὁ Φαραντάϋ μᾶς ἔδωκαν ἐκεῖνο ποὺ μᾶς χάρισε ἕνα Μπὰχ κι' ἕνας Μπετόβεν, ἕνας Μότσαρτ, ἕνας Χαΐντελ κι' ἕνας Μπράμς. Στοὺς μεγάλους μουσικοὺς ὀφείλουμε τὸ ἐὐεργετικὸ τονωτικὸ τῆς αἰσιοδοξίας μας καὶ τὴ βαθύτερη καλλιέργεια τῆς ψυχῆς μας. Ἡ ζωὴ κοντὰ στὸν γλυκὺ 'Ιησοῦ καὶ ὁ κόσμος τῶν ἤχων, ἡ μουσικὴ εἶναι τὸ ὕστατο καταφύγιο τῆς καταπτοημένης ψυχῆς μας. Μαζὶ μὲ τὴν ποίηση, ἡ μουσικὴ ἀποτελεῖ τὴν πιὸ ἐξαίσια ψυχικὴ τροφὴ τοῦ πολιτισμένου ἀνθρώπου. Μιὰ μουσικὴ δημιουργία ἀνώτερης ὑφῆς μᾶς παρηγορεῖ, μᾶς ἐξευγενίζει, μᾶς τονώνει τὸ ἠθικὸ καὶ μᾶς ἐξυψώνει ψηλὰ στὸν γαλάζιο οὐρανό. Ἂν οἱ μεγάλοι ποιητὲς στάθηκαν οἱ πνευματικοὶ ὁδηγοί μας, οἱ μεγάλοι μουσικοὶ εἶναι καὶ θὰ παραμείνουν στοὺς αἰῶνες οἱ μεγάλοι θεραπευτὲς τῆς ψυχῆς. Τὰ μουσικὰ μνημεῖα ποὺ ἔχουν ἀνεγείρει, οἱ Μότσαρτ, οἱ Μπετόβεν καὶ οἱ Μπάχ, εἶναι ναοὶ ποὺ μέσα στὰ ἄφυτα τῶν ἀδύτων τους ὁ κουρασμένος ἄνθρωπος τῆς πολυτάραχης ἐποχῆς μας, μαζὶ μὲ τὴν προσευχή, βρίσκει τὸ νάμα τῆς παρηγορίας καὶ τὸ ἀντίδωρο τῆς ἀγάπης!

Ὑπάρχουν στιγμὲς ποὺ δὲν μποροῦμε ν' ἀκούσουμε τὸ κελάϊδημα τῶν πουλιῶν μέσα στὸ δάσος πάνω στὰ λουλούδια, ποὺ δὲν μποροῦμε ν' ἀκούσουμε τὸ φλοΐσβο τοῦ κύματος σὲ μιὰ ἠλιόλουστη — μαγευτικὴ παραλία, ποὺ δὲν μποροῦμε νὰ βρεθοῦμε μέσα σ' ἕνα παραδεισιακὸ τοπίο γιὰ ν' ἀντλήσουμε γαλήνη καὶ ὠμορφιὰ καὶ νὰ πιοῦμε μέσα στὴ φύση τὸ νέκταρ τῆς μακαριότητας. Ποῦ ἀλλοῦ θὰ καταφύγουμε τότε παρὰ στὴ μουσική...! Ἀπὸ ποιὰ πηγὴ θ' ἀντλήσουμε τὴ δύναμη τῆς ἐσωτερικῆς μας ἁρμονίας ἂν ὄχι ἀπὸ τὴν προσευχὴ στὸν 'Ιησοῦ... ἀπὸ τὰ λαμπρὰ καὶ πάναγνα μνημεῖα τῶν ἤχων;

Ὁ ἐπικὸς Μπετόβεν, ὁ θρησκος Μπάχ, ὁ εὐγενικὸς Μότσαρτ, ὁ τραγικὸς Σοῦμαν, ὁ ἤρεμος Χάϋδν, ὁ τρυφερὸς Σοπέν, ὁ ἡρωϊκὸς Λίστ, ὁ παράφορος Βάγνερ, ὁ δαιμονικὸς Μπερλιόζ καὶ ὁ μεγαλόστομος Χαΐντελ, εἶναι οἱ καλλίτεροι γιατροὶ τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ ἐπικὸς Μπετόβεν, ἀνήκει σ' αὐτοὺς τοὺς μεγάλους δημιουργοὺς τοῦ ἀπόλυτα ὡραίου, στὸν ὑπέρλαμπρο κόσμο τῶν ἤχων.

Γεννήθηκε τὸ 1770 στὸν Μὸν τῆς Γερμανίας. Ὅταν ἦταν τριῶν χρονῶν ὁ πατέρας του τὸν καθίζει μπροστὰ στὸ πιάνο. Ἀργότερα τοῦ μαθαίνει βιολὶ ὁ δάσκαλος εἶναι αὐστηρός. Τὸ παιδὶ πρέπει νὰ διαβάζη κάθε μέρα. Ἔμαθε νὰ γράφη νότες πρὶν μάθη τὸ ἀλφάβητο. Ἡ πρώτη ἐπαφὴ μὲ τὴ μουσικὴ στοίχισε στὸν νεαρὸ Μπετόβεν πολλὰ δάκρυα. Σὲ ἡλικία ἑφτὰ χρονῶν παίζει πολὺ καλὰ πιάνο, καὶ ἀρμόνιο. Σὲ ἡλικία 10 ἐτῶν συνέθεσε μερικὰ κομμάτια γιὰ πιάνο, ποὺ τ' ἀφιέρωσε σὲ κάποια βούκισσα: «Ἀπὸ ἕνα νεαρὸ ἐρασιτέχνη, τὸν Λουδοβίκο Βὰν Μπετόβεν, 10 χρονῶν». Ἕνας δάσκαλός του ἔνοιωσε ἀπὸ νωρὶς τὴν μεγάλη του ἀξία: «Παίζει μὲ φλόγα καὶ δύναμη... Αὐτὸ τὸ παιδὶ εἶναι μεγαλοφυΐα καὶ ἀξίζει νὰ βοηθηθῆ. Ἂν ἐξακολουθήση ἔτσι, θὰ γίνη ἕνας δεύτερος Μότσαρτ». Στὰ 17 του χρόνια χάνει τὴ μητέρα του... «Ποιὸς ἦταν ποτὲ πιὸ εὐτυχισμένος ἀπὸ μένα, τὸν καιρὸ ποὺ μποροῦσα νὰ προσφέρω ἀκόμα τὸ λατρευτὸ — γλυκὸ ὄνομά σου... Μητέρα! καὶ ποὺ μποροῦσες νὰ μ' ἀκοῦς: Σὲ πιὰ νὰ τὸ λέω τώρα...;». Ὅλοι στὴ ρίζονται σ' αὐτὸν τὸν ἔφηβο. Πρέπει ν' ἀναθρέψη καὶ νὰ ντύση τ' ἀδέλφια του. Γι' αὐτὸ προσπαθεῖ νὰ ἐξοικονομήση ἀκόμη μερικὰ χρήματα δίνοντας μαθήματα. Μπῆκε λοιπὸν δάσκαλος τῆς μουσικῆς μέσα στὴ διακριτικὴ γαλήνη τῶν ἀριστοκρατικῶν σπιτιῶν. Ἐκεῖ συναντᾶ τοὺς πρώτους φίλους καὶ τὶς πρῶτες ἀγάπες του. Ἐκεῖ σιγὰ —σιγὰ μαθαίνει ὅ,τι δὲν πρόλαβε ἢ δὲν μπόρεσε νὰ τοῦ δώση ἡ ἀνατροφή του. Ὅταν κάθεται στὸ πιάνο μπορεῖ νὰ συγκινήση τὸ ἀκροατήριο. Τὰ αἰσθήματά του κοχλάζουν. Πότε γιὰ τὴν ὄμορφη Ἐλεονώρα Μπράουνινγκ, πότε ἕνας παράφορος ἔρωτας γιὰ μιὰ μαθήτριά του, ἢ γιὰ μιὰ ξανθούλα ὄμορφη καὶ ζωηρή. Στὰ πιὸ λεπτὰ ἄνθη τῆς ἀριστοκρατίας ζητᾶ τὸν ἔρωτα. Ἀργότερα τὸν κατέχει ἡ ἰδέα τοῦ γάμου ἀλλὰ καμμιὰ συγκεκριμένη γυναίκα δὲν ἔγινε ἡ ἐνσάρκωσις τῶν πόθων του! Εἶχε φοβερὴ ἀρρώστεια...

Ὁ ἴδιος λέει γιὰ τὸν ἑαυτό του τὰ λόγια τοῦ «Δὸν Κάρλο»: «Δὲν εἶμαι καθόλου κακός, τὸ μόνο κακὸ εἶναι τὸ αἷμα μου ποὺ κοχλάζει, κι' ἡ νιότη εἶναι τὸ μοναδικό μου ἁμάρτημα. Μὰ ἀσφαλῶς δὲν εἶμαι κακός. Κάποτε ἡ καρδιά μου ἔχει ἄγριες ἐπιθυμίες, μὰ εἶναι καλὴ καρδιά». Ἐπίσης ἔλεγε στὸ πρίγκηπα Πόμπκοβιτς: «Δὲν θέλω νὰ συναναστρέφωμαι ἀνθρώπους ποὺ δὲν ἔχουν πίστη σὲ μένα».

Ὁ ἀνυπέρβλητος μουσικός, κοντὰ στὴ 17χρονη Γκιτσιάρντι παίζει, κοιτάζοντας πότε τὸ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛΙΔΑ

Η ΑΙΣΘΗΤΙΚΟΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ
HELENA RUBINSTEIN
Εἰδικευμένη εἰδικὰ διὰ τὴν περιποίησιν τοῦ σώματος καὶ ἀκμῆς θὰ εὑρίσκεται εἰς τὸ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ
ΦΩΦΩ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 236 & ΕΡΜΟΥ, ΤΗΛ. 273-290
ΑΠΟ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΕΩΣ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ
με συσκευές ἀπὸ τὸ κατάστημά μας
ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΙ - ΓΚΟΛΦΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο.Ε.
Μαιζῶνος 58 τηλ: 279.251 "SERVICE" 271.419
πρῶτοι στὶς πωλήσεις πάντα πρῶτοι στὴ τεχνικὴ ἐξυπηρέτηση καὶ μὴ ξεχνᾶτε ὅτι: ἐμεῖς ἔχουμε ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ
γιὰ τὶς τιμές μας δὲν μιλᾶμε τὶς ξέρετε

ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ
Ἡ ΝΕΑ κουζίνα τῆς
JUNKER+RUH
μὲ τὸν ΠΟΛΥΦΟΥΡΝΟ, τὸν φοῦρνο ποὺ ψήνει μὲ θερμὸ ἀέρα συγχρόνως τρία διαφορετικὰ φαγητά.
Αὐτὴ εἶναι ἡ νέα κουζίνα ἀπὸ τὴν JUNKER+RUH Γερμανίας μὲ τὸν μοναδικὸ πολυφοῦρνο, τὸν φοῦρνο ποὺ λειτουργεῖ μὲ τὸ ἐπαναστατικὸ σύστημα CIRCOTHERM.
circotherm JR
Τὸ μοτὲρ αὐτό, στὴν πλάτη τοῦ φούρνου, καταργεῖ τὶς ἀντιστάσεις ποὺ ἔχουν οἱ κοινοὶ φοῦρνοι στὸ ἐπάνω ἢ κάτω μέρος.
Ὁ μεγάλος φοῦρνος της λειτουργεῖ μὲ θερμὸ ἀέρα ποὺ κυκλοφορεῖ παντοῦ σὲ πραγματικὲς θερμοκρασίες ἀπὸ 50–190° Κελσίου.
μὲ τὸν πολυφοῦρνο JUNKER+RUH ὅλα γίνονται τώρα πιὸ ἁπλᾶ ὅπως
Τέσσερα κοτόπουλα, ἕνα ταψὶ κουλουράκια καὶ ἐννέα φέτες ψάρι.
Μπορεῖτε νὰ τὰ ψήσετε μαζί, κι ἂς χρειάζονται διαφορετικὲς θερμοκρασίες ψησίματος. Γιὰ τὰ ψητὰ κοτόπουλα δὲν χρειάζεστε πλέον τὴν σοῦβλα. Μετὰ τὸ ψήσιμο ὁ φοῦρνος παραμένει πεντακάθαρος.
Δυὸ μεγάλα ψάρια πλακί, ὀκτὼ μπριζόλες μοσχαρίσιες καὶ ἕνα ταψὶ γαλακτομπούρεκο.
Μπορεῖτε νὰ τὰ ψήσετε μαζί, χωρὶς φόβο νὰ μυρίση τὸ ἕνα ἀπὸ τὸ ἄλλο. Τὰ κατεψυγμένα ψάρια ἢ μπριζόλες δὲν χρειάζονται ἀπόψυξη. Ὁ φοῦρνος δὲν χρειάζεται προθέρμανση. Ἔχετε οἰκονομία ρεύματος μέχρι 50%
Ἕνα ὁλόκληρο ἀρνὶ καὶ ἕνα μεγάλο παστίτσιο.
Μπορεῖτε νὰ τὰ ψήσετε μαζὶ καὶ νὰ περιποιηθῆτε ἔτσι πάνω ἀπὸ 10 καλεσμένους. Σὲ 1/2 ὥρα τοὺς σερβίρετε τὸ παστίτσιο καὶ μέχρι νὰ τὸ τελειώσουν τοὺς προσφέρετε τὸ πιὸ καλοψημένο ἀρνὶ μὲ πατάτες.
Ἡ νέα κουζίνα τῆς JUNKER+RUH μὲ τὸν μεγαλύτερο "σπιτίσιο" φοῦρνο
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ